

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11CoP/21/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5917205903
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5917205903.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, v právnej veci navrhovateľa: F. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, právne zastúpený JUDr. Janou Čončolovou, advokátkou, AK X. XX, G. U., proti osobe, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné (otec navrhovateľa): E. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. XXXX/X, G. U., právne zastúpený JUDr. Dušanom Jančim, advokátom, AK Garbiarska 695, 031 01 Liptovský Mikuláš, IČO: 42223938, o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, o odvolaní navrhovateľa a otca navrhovateľka proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 3Pc/18/2017-106 zo dňa 14. decembra 2017, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Ružomberok (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uložil otcovi navrhovateľa povinnosť prispievať na výživu navrhovateľa zvýšeným výživným vo výške 205,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred počnúc dňom 10.10.2017. V ostatnej časti návrh navrhovateľa na zvýšenie výživného zamietol. Zameškané zvýšené výživné za obdobie od 10.10.2017 do vyhlásenia rozsudku v celkovej výške 42,74 eur uložil otcovi navrhovateľa uhradiť navrhovateľovi do 31.03.2018. Týmto zároveň došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 2P 66/2015-99 zo dňa 20.01.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline č. k. 9CoP 17/2016-129 zo dňa 31.03.2016 vo výroku o výživnom na navrhovateľa. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že od posledného rozhodnutia o výške výživného na v tom čase maloletého navrhovateľa došlo k podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcej ustanovenie vyššieho než naposledy určeného výživného. Zmenu pomerov súd prvej inštancie videl v náraste príjmu otca navrhovateľa o 135,- eur mesačne netto, ako aj vo zvýšení odôvodnených potrieb oprávneného, t. j. navrhovateľa, ktorý aktuálne študuje na Gymnázium v Ružomberku v maturitnom ročníku, v súvislosti s čím má zvýšené náklady na stužkovú slávnosť a výdavky spojené s výberom vysokej školy. Navyše navrhovateľ sa naďalej aktívne venuje futbalu tak, ako v čase posledného rozhodnutia, v súvislosti s čím má tiež zvýšené výdavky na zakupovanie športových potrieb. Taktiež u neho pretrvávajú zdravotné problémy v súvislosti s ekzémom a alergiou, čo si vyžaduje zasa výdavky na zdravotnícku starostlivosť. Zvýšené potreby navrhovateľa boli doposiaľ uspokojované jeho matkou, s ktorou navrhovateľ býva v rodinnom dome. Okresný súd konštatoval aj nárast výdavkov súvisiacich s bývaním (nedoplatok z titulu vykurovania elektrinou, daň z nehnuteľností). Pokiaľ sa týka príjmu matky navrhovateľa, táto je naďalej živnostníčkou. Podľa daňového priznania k dani z príjmov fyzických osôb za rok 2016 dosiahla základ dane vo výške 3.676,- eur. Aj u nej pretrvávajú zdravotné problémy súvisiace s chrbticou. Aj pri zohľadnení odôvodnených a oprávnených

výdavkov na strane otca navrhovateľa spojených s bývaním vo výške 130,- eur mesačne, výdavku na elektrinu 17,18 eur mesačne, výdavku na mobilný telefón vo výške 17,- eur mesačne, stravného v práci vo výške 30,- eur mesačne a splátku pôžičky u zamestnávateľa vo výške 10,- eur mesačne a výdavkov spojených s ošatením, súd prvej inštancie dospel k záveru, že je dôvodné, aby došlo k zvýšeniu výživného, avšak nie až v takej výške, ako žiadal navrhovateľ, ale len o sumu 25,- eur mesačne. Na strane otca navrhovateľa súd zohľadnil zhoršený zdravotný stav, ktorý mu nedovoľuje zabezpečiť si zamestnanie s vyšším mzdovým ohodnotením. K takémuto záveru dospel potom, ako mal za preukázané, že si hľadal zamestnanie s lepším mzdovým ohodnotením, avšak s negatívnym výsledkom. Na druhej strane súd nezohľadnil otcovi navrhovateľa ako výdavok pôžičku od sestry U. I. a kolegu U. D., keďže tieto doposiaľ neboli splácané, pričom samotné pôžičky vznikli ako následok ťaživej situácie spôsobenej dobrovoľným vzdaním sa zamestnania vlastným zavinením otca navrhovateľa. V prípade navrhovateľa súd konštatoval, že na jeho strane vidí aspoň minimálny priestor na brigádnicú činnosť, pričom zo zarobených peňazí by si mohla uhradiť časť zvýšených výdavkov, bez toho, aby si ich nárokovala výlučne od rodičov, ktorí obaja majú vážne zdravotné problémy. O zvýšení vyživovacej povinnosti súd rozhodol počnúc dňom podania návrhu, t. j. od 10.10.2017 a z toho dôvodu zároveň rozhodol o zameškanom výživnom za obdobie od 10.10.2017 do vyhlásenia rozsudku vo výške 42,74 eur (17,74 eur za mesiac október 2017 a 25,- eur za mesiac november 2017). K uhradeniu zameškaného výživného zaviazal otca navrhovateľa v lehote do 31.03.2018. O trovách konania rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania, keďže neboli zistené žiadne okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré by odôvodňovali priznať náhradu trov konania niektorému z účastníkov.

2. Proti uvedenému rozsudku podali odvolanie tak navrhovateľ, ako aj jeho otec.

3. Navrhovateľ v podanom odvolaní súdu prvej inštancie vytýkal, že nesprávne zistil skutočný stav vecí, a preto na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia. Z uvedených dôvodov žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvej inštancie zmenil tak, že jeho návrhu na zvýšenie výživného vyhovie v celom rozsahu, t. j. zvýši vyživovaciu povinnosť otcovi na sumu 350,- eur mesačne, alternatívne mu uloží povinnosť prispievať na výživu zvýšeným výživným vo výške 280,- eur mesačne počnúc 10.10.2017. V bližších podrobnostiach uviedol, že okresný súd nesprávne zistil skutočný stav, pretože sa riadne nevysporiadal so všetkými skutkovými okolnosťami podstatnými pre jeho rozhodnutie o výške vyživovacej povinnosti. V tejto súvislosti poukázal na zmenu štúdia, keď navrhovateľ prestúpil zo Súkromného gymnázia v Podbrezovej na Gymnázium v Ružomberku, s čím mu vznikli zvýšené výdavky v súvislosti s každodenným dochádzaním do školy. Náklady na cestovné sú približne vo výške 25,- eur mesačne. V súvislosti s touto zmenou vzrástli aj výdavky na stravu, keď predtým výdavky na stravné predstavovali doplatek 40,- eur mesačne a aktuálne si musí navrhovateľ hradiť stravu sám, pritom ako aktívny športovec potrebuje stravu bohatú na proteíny. Ďalej poukázal na zvýšené výdavky v súvislosti so štúdiom v poslednom maturitnom ročníku (oblek, stužková, oznámenie, odborné doučovanie angličtiny), zvýšené výdavky v súvislosti s futbalom, bývaním, zhoršeným zdravotným stavom (alergia a ekzém). Vychádzajúc z uvedeného a vzhľadom na preukázaný zvýšený príjem na strane svojho otca, vyslovil presvedčenie, že pri jeho nezmenených výdavkoch okresný súd pochybil, keď rozhodol o zvýšení vyživovacej povinnosti len o 25,- eur mesačne. Prítom plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá až do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Navrhovateľ ďalej poukázal na podľa jeho názoru významnú skutkovú okolnosť, ktorá nastala od posledného pojednávania do podania odvolania, a síce, že dňa 02.02.2017 došlo k úmrtiu pani, o ktorú sa starala matka navrhovateľa v Rakúsku ako opatrovatelka, z čoho vyplýva, že táto nebude mať najbližšiu dobu niekoľkých mesiacov žiaden príjem, pokiaľ sa jej nepodarí nájsť nového pacienta.

4. Otec navrhovateľa v podanom odvolaní odvolací súd žiadal, aby rozsudok okresného súdu zmenil tak, že návrh navrhovateľa o zvýšenie výživného v celom rozsahu zamietne. Tiež mal za to, že rozsudok nebol vydaný na základe objektívne zisteného skutkového stavu a vykonaného dokazovania. Vyslovil presvedčenie, že navrhovateľovi aj vzhľadom na zhoršený zdravotný stav doposiaľ prispieval na výživu v najvyššej možnej miere. Nesúhlasil s jeho tvrdeniami o zvýšení výdavkov spojených so štúdiom. Práve prestupom zo školy z Podbrezovej na Gymnázium v Ružomberku sa navrhovateľovi znížili náklady na cestovné, ubytovanie, život doma s matkou a starou matkou, ako aj stravovanie. Súhlasil s názorom súdu prvej inštancie, že navrhovateľ by si mal vytvoriť aspoň minimálny priestor na výkon brigádnickej činnosti,

čím by si aspoň čiastočne zadovážil finančné prostriedky aj svojou prácou na výživu a nenárokoval by si hradenie svojich nadštandardných potrieb len od svojich rodičov.

5. Navrhovateľ vo svojom vyjadrení k odvolaniu odporcu a v odvolacej duplike zopakoval dôvody už uvádzané v prospech zvýšenia výživného, tvrdenia otca označil za tendenčné a účelové. Okresný súd správne konštatoval nárast výdavkov na jeho strane z dôvodu zmeny štúdia, ktoré boli v konaní riadne preukázané. Argumenty otca o nemajetnosti a ťaživej finančnej situácii sa nezakladajú na pravde. Navrhovateľ nemá žiadne nadštandardné potreby, je obyčajný študent gymnázia, nechodí na drahé dovolenky, nemá finančne náročné záujmy. Doposiaľ sa brigádnickej činnosti nemohol venovať, pretože nedovršil 18 rokov. Posledné letné prázdniny na strednej škole sa venoval získaniu vodičského oprávnenia. Na druhej strane, na strane jeho otca nastala výrazná zmena pomerov, keďže sa zamestnal a má trvalý príjem. Z tohto môže hradiť zvýšené odôvodnené výdavky navrhovateľa, ktorý je na materiálnu podporu zo strany svojho otca do značnej miery odkázaný a podľa toho by sa tento mal začať aj správať a neprenášať uhrádzanie všetkých nákladov spojených s jeho výchovou a prípravou na budúce povolanie na matku.

6. Otec navrhovateľa vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa a vo svojej odvolacej replike taktiež zopakoval svoje predchádzajúce tvrdenia a argumenty. Naďalej nesúhlasil s potrebou zvýšenia výživného, majúca za to, že nedošlo k zvýšeniu výdavkov navrhovateľa spojených so štúdiom. Zdôraznil, že je nemysliteľné, aby dieťa malo nadštandardnú životnú úroveň, zatiaľ čo jeho rodič má problém vyžiť z mesiaca na mesiac. Smrť pacientky, o ktorú sa starala matka navrhovateľa, sama o sebe nepriháša zmenu jej majetkových pomerov. Táto skutočnosť nemôže byť na jeho ťarchu. Sám sa dokázal zamestnať (aj pri zhoršenom zdravotnom stave) a robí všetko preto, aby mohol synovi prispievať na výživu.

7. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok na základe odvolania navrhovateľa a jeho otca v intenciách ust. § 62, § 63, § 66 a § 67 zák. č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“) a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“ a contrario) postupom v zmysle ust. § 219 ods. 3 CSP rozsudok okresného súdu potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, a to z nasledovných dôvodov.

8. Prispievať na výživu svojich detí je zákonnou povinnosťou obidvoch rodičov a ak aj si túto povinnosť rodičia neplnia, môže súd aj bez návrhu určiť rozsah ich vyživovacej povinnosti. Na dosiahnutej životnej úrovne svojich rodičov má právo podieľať sa aj ich dieťa (§ 62 Zákona o rodine).

9. Podľa § 78 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Ak dôjde k zrušeniu alebo zníženiu výživného pre maloleté dieťa za uplynulý čas, spotrebované výživné sa nevracia. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

10. Výživné sa určí podľa stavu zisteného v čase vydania rozhodnutia. Pri rozhodovaní o zmene výživného treba porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného tak v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase nového rozhodnutia. Predpokladom zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom je iba závažnejšia zmena pomerov. Nestačí len úvaha o tom, či doterajšie výživné je primerané, pretože inak by išlo o neprípustnú reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia. Zmenou pomerov v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine sa rozumie výrazná zmena tých okolností (na jednej či druhej strane, t.j. oprávneného alebo povinného), ktoré boli podkladom predchádzajúceho rozhodnutia súdu o výživnom. Pôjde napríklad o také zvýšenie či zníženie (odôvodnený pokles) zárobku, či iných príjmov, prípadne ostatného majetku, ktoré ovplyvní celkovú situáciu povinného, a to nielen na krátky čas. Takou zmenou pomerov môže byť tiež vyšší vek dieťaťa, prípadne rozšírenie alebo zúženie vyživovacej povinnosti povinného, ale aj invalidita povinného a podobne.

11. Rozsudok okresného súdu je vecne správny. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočný stav veci a vec správne právne posúdil. Odvolací súd nezistil vady konania pred súdom prvej inštancie, na ktoré by bol povinný prihliadnuť z úradnej povinnosti a ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; stotožňuje sa s dôvodmi rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré sú správne a na ktoré poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Sumu určeného výživného v prospech plnoletého F. stanovil vo výške,

ktorá zodpovedá tak schopnostiam, možnostiam otca (vychádzajúc z jeho príjmu), ako i odôvodneným potrebám plnoletého dieťaťa.

12. Aj keď výška výživného výslovne v zákone stanovená nie je, vyplýva zo všeobecne uznávaného hľadiska o tom, že výživným má byť dieťaťu zabezpečená taká životná úroveň, ktorá zodpovedá životnej úrovni rodičov a ktorú by rodičia dieťaťu zabezpečovali, keby žili v spoločnej domácnosti. Tomu zodpovedajú i kritériá pre určenie výšky výživného, ktorými sú jednak schopnosti, možnosti, majetkové pomery povinného rodiča, ako i odôvodnené potreby dieťaťa. Odôvodnené potreby dieťaťa sa odvíjajú predovšetkým od jeho veku, zdravotného stavu, nadania s tým, že sa zohľadňujú predovšetkým náklady slúžiace na uspokojenie výživného v pravom slova zmysle, akými sú oblečenie, obutie, strava, zabezpečenie bývania, v závislosti od veku dieťaťa i úhrada športových, kultúrnych, spoločenských potrieb tak, aby sa prostredníctvom stanoveného výživného zabezpečila primeraná úroveň zodpovedajúca úrovni detí jeho veku.

13. Po preskúmaní veci aj odvolací súd dospel k záveru, že v prejednávanej veci boli splnené zákonné podmienky pre zmenu pôvodného rozhodnutia o výživnom (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine). Súd prvej inštancie vykonal vo veci samej dostatočné dokazovanie, na základe ktorého vyvodil aj správny záver o zmene pomerov od času posledného rozhodnutia odôvodňujúcej stanovenie vyššieho než naposledy určeného výživného. S konkrétnou výškou zvýšeného výživného tak, ako bola určená súdom prvej inštancie, sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil s ohľadom na preukázané schopnosti a možnosti povinného rodiča - otca navrhovateľa, odstup času od poslednej úpravy (od ktorej uplynulo 2 roky), vývoj životných nákladov a tiež vzhľadom na odôvodnené a preukázané potreby navrhovateľa tak, ako vyplynuli z vykonaného dokazovania. Nebolo možné v plnej miere vyhovieť námietkam navrhovateľa o vyššej výške výživného, a to s poukazom na schopnosti a možnosti jeho otca, ktorého príjem sa zvýšil o sumu 125,- eur mesačne a tiež s prihliadnutím na jeho zhoršený zdravotný stav. Pri zvýšení rozsahu vyživovacej povinnosti povinnému rodičovi odôvodnené potreby dieťaťa predstavujú len časť rozhodných skutočností. Tou ďalšou časťou sú práve už spomínané zárobkové, majetkové pomery, v danom prípade otca navrhovateľa. Tieto neboli preukázané v takom rozsahu, aby odôvodňovali zvýšenie vyživovacej povinnosti v žiadanej výške. Pokiaľ je životná úroveň rodiča nižšia, musí aj dieťa prispôbiť svoje potreby a záujmy možnostiam a schopnostiam svojich rodičov. Argumenty, ktoré uvádzali tak navrhovateľ (v prospech zvýšenia výživného), ako jeho otec (pre zamietnutie návrhu) v podaných odvolaniach, už boli známe v podstatnej časti v prvoinštančnom konaní, pričom okresný súd sa s nimi v dostatočnej miere zaoberal a vysporiadal v dôvodoch svojho rozhodnutia.

14. K odvolacej argumentácii oboch účastníkov o nesprávne zistenom skutočnom stave odvolací súd poukazuje na to, že právna úprava neurčuje, ako má súd dôkazy hodnotiť, uvádza len, že súd hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy (čl. 10 CMP) tak, aby bola súčasne dodržaná právna úprava, formálna logika a aby rozhodnutie, resp. jeho odôvodnenie vychádzalo a opieralo sa o zistený skutkový stav, čo v danom prípade bolo splnené. Do obsahu práva účastníka občianskeho súdneho konania vyjadriť sa k všetkým vykonaným dôkazom v zmysle čl. 48 Ústavy Slovenskej republiky nepatrí vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia súdom vykonaných dôkazov, prípadne dožadovať sa ním navrhovaného spôsobu vyhodnotenia vykonaných dôkazov (I. ÚS 98/1997). Za porušenie základného práva zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že okresný súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa. Pokiaľ navrhovateľ predložil v odvolacom konaní nový dôkaz (úmrtý list pani, o ktorú sa starala jeho matka v Rakúsku), táto skutočnosť nemá podľa odvolacieho súdu vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, a preto doplnenie dokazovania v tomto smere už nevykonal.

15. Podľa názoru odvolacieho súdu napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie tiež zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na zákonné rozhodnutie podľa § 220 CSP. Okresný súd sa dôsledne zaoberal so všetkými otázkami, ktoré boli rozhodujúce v prejednávanej veci, pričom svoje závery riadnym spôsobom odôvodnil.

16. Z uvedených dôvodov odvolací súd považoval odvolanie tak navrhovateľa, ako aj jeho otca za nedôvodné, a preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, konštatujúc vecnú správnosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku.

17. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o ustanovenie § 52 CMP.

18. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)